

Dagens Nyheder.

Redigeret af Robert Watt.

Sjette Aargang. Nr. 137.

Abonnementspris: 1 Bd. 48 Sk. Kvart., 48 Sk. maanedl., 12 Sk. ugentl.
i Provindsaerne 1 Bd. 56 Sk. Kvart., Forsendelsesomkostningerne iberegnet.
Paa Bladets Kontor, Østergade 20, Hellembygningen, modtages Avertissementer.

Lørdag den 24. Mai 1873.

Dagens Nyheder (1868-1931) Lørdag den 24. Mai 1873

Nordpolsekspeditioner. Ifølge Telegram fra Washington af 10de Mai har Regeringen modtaget følgende sørgelige Efterretninger om den amerikanske Nordpolsekspedition: Kaptain Tyson indberetter, at Skibet „Polaris“ naaede 82 Gr. 16 M. n. Br. i Oktober 1871. Kaptain Hall (Ekspeditionens Fører) var død af Apoplexi. Skibet forlod sit Vinterkvarter den 12te August 1872. De drev af, efterladende en Del af Mandskabet paa Isen, den 15de Oktober. De bleve fundne flydende paa Isen og optagne i April Maaned af „Tigress“, efter at have udholdt forfærdelige Lidelser. Det antages, at „Polaris“ er i Behold

Den amerikanske Nordpolsekspedition under Kaptain Hall forlod New York den 29de Juni 1871 og Upernavik, den nordligste danske Koloni i Grønland, den 24de August 1871. Den vilde gennem Joves eller Smith Sund søge at trænge frem til Nordpolen og havde i Grønland forsynet sig med Hunde og Slæder for i paakommende Tilfælde at kunne udsende Slædeekspeditioner. Den første Vinter drev den omkring i den nordligste Del af Baffins Bay, og da Ekspeditionens Fartoi, „Polaris“, fik en Læk, løb Skibet den 28de Februar 1872 ind til Disko for at reparere, hvorefter det i Marts samme Aar, forsynet med nyt Kulforraad, atter stod nordpaa. Kaptain Hall havde ved Afreisen udtalt Haabet om i Mai 1872 gennem en „fri Passage“ at naa Nordpolen med sit Skib og ventede allerede at være tilbage i New York i

Nordpolsekspeditioner. Ifølge Telegram fra Washington af 10de Mai har Regeringen modtaget følgende sørgelige Efterretninger om den amerikanske Nordpolsekspedition: Kaptain Tyson indberetter, at Skibet „Polaris“ naaede 82 Gr. 16 M. n. Br. i Oktober 1871. Kaptain Hall (Ekspeditionens Fører) var død af Apoplexi. Skibet forlod sit Vinterkvarter den 12te August 1872. De drev af, efterladende en Del af Mandskabet paa Isen, den 15de Oktober. De bleve fundne flydende paa Isen og optagne i April Maaned af „Tigress“, efter at have udholdt forfærdelige Lidelser. Det antages, at „Polaris“ er i Behold.

Den amerikanske Nordpolsekspedition under Kaptain Hall forlod New York den 29de Juni 1871 og Upernavik, den nordligste danske Koloni i Grønland, den 24de August 1871. Den vilde gennem Joves eller Smith Sund søge at trænge frem til Nordpolen og havde i Grønland forsynet sig med Hunde og Slæder for i paakommende Tilfælde at kunne udsende Slædeekspeditioner. Den første Vinter drev den omkring i den nordligste Del af Baffins Bay, og da Ekspeditionens Fartoi, „Polaris“, fik en Læk, løb Skibet den 28de Februar 1872 ind til Disko for at reparere, hvorefter det i Marts samme Aar, forsynet med nyt Kulforraad atter stod nordpaa. Kaptain Hall havde ved Afreisen udtalt Haabet om i Mai 1872 gennem en „fri Passage“ at naa Nordpolen med sit Skib og ventede allerede at være tilbage i New York i

September samme Aar. Senere har man Intet hørt til Expeditionens Skjæbne, indtil der nu indløber Budskab om, at dette nye Forsøg paa at naa Nordpolen har havt det ulykkelige Udfald, idet man endog kan befrygte, at den paa Isen fra Oktober til April Maaned omkringflydende Del af Mandskabet, der reddedes af „Tigress“, er de eneste Overlevende af denne vel udrustede og rigt udstyrede Expedition. Kaptain Hall var en af vor Tids kyndigste og mest energiske Polarforskere. Han foretog i sin Tid to Reiser for at opsøge Resterne af den forulykkede Franklinske Expedition. Den anden af disse Reiser varede i fem Aar, og kun ledsaget af to Eskimoer, som han havde medtaget fra sin første Tour, gennemstreifede han Nordøstkysten af Amerika og trængte frem til King Williams Land, hvor han fandt talrige Rester af

den Franklinske Expedition. I disse Aar levede Kaptain Hall ganske som Eskimoerne af raat Kjød og Tran, hærdede sig mod Klimatet og studerede de Indfødtes Sprog og Sæder for at forberede sig for den Expedition, under hvilken han uden at have naaet Maalet for sine ihærdige Anstrengelser skulde gaa den samme Skjæbne imøde, der havde ramt hans store engelske Forgænger. Expeditionens Skib „Polaris“ var udrustet af den amerikanske Regering og rigelig forsynet med Alt, hvad der kunde befordre Reisens Maal. Besætningen udgjorde tyve Mand. Skibet førtes af Kaptain Buddington, og han tilligemed Første-Styrmand Chester vare dygtige

Sømænd og fortrolige med Seiladsen i de arktiske Farvande, hvor de tidligere havde drevet Hvalfangst. Anden Styrmand var William Morton, der havde fulgt Kane paa hans Expedition, og som vilde have seet det aabne Polarhav, saaledes som Kane beskriver det i sit ogsaa paa Dansk oversatte Værk om hin Reise. Med Expeditionen fulgte desuden de to Eskimoer, der havde ledsaget Hall paa hans tidligere Reise. Dr. Emil Bessels, der i 1869 ledsagede den af Rosenthal bestfede Expedition med „Albert“ til

September samme Aar. Senere har man Intet hørt til Expeditionens Skjæbne, indtil der nu indløber Budskab om, at dette nye Forsøg paa at naa Nordpolen har havt det ulykkelige Udfald, idet man endog kan befrygte, at den paa Isen fra Oktober til April Maaned omkringflydende Del af Mandskabet, der reddedes af „Tigress“, er de eneste Overlevende af denne vel udrustede og rigt udstyrede Expedition. Kaptain Hall var en af vor Tids kyndigste og mest energiske Polarforskere. Han foretog i sin Tid to Reiser for at opsøge Resterne af den forulykkede Franklinske Expedition. Den anden af disse Reiser varede i fem Aar, og kun ledsaget af to Eskimoer, som han havde medtaget fra sin første Tour, gennemstreifede han Nordøstkysten af Amerika og trængte frem til King Williams Land, hvor han fandt talrige Rester af den Franklinske Expedition. I disse Aar levede Kaptain Hall ganske som Eskimoerne af raat Kjød og Tran, hærdede sig mod Klimatet og studerede de Indfødtes Sprog og Sæder for at forberede sig for den Expedition, under hvilken han uden at have naaet Maalet for sine ihærdige Anstrengelser skulde gaa den samme Skjæbne imøde, der havde ramt hans store engelske Forgænger. Expeditionens Skib „Polaris“ var udrustet af den amerikanske Regering og rigelig forsynet med Alt, hvad der kunde befordre Reisens Maal. Besætningen udgjorde tyve Mand. Skibet førtes af Kaptain Buddington, og han tilligemed Første-Styrmand Chester vare dygtige Sømænd og fortrolige med Seiladsen i de arktiske Farvande, hvor de tidligere havde drevet Hvalfangst. Anden Styrmand var William Morton, der havde fulgt Kane paa hans Expedition, og som vilde have seet det aabne Polarhav, saaledes som Kane beskriver det i sit ogsaa paa Dansk oversatte Værk om hin Reise. Med Expeditionen fulgte desuden de to Eskimoer, der havde ledsaget Hall paa hans tidligere Reise. Dr. Emil Bessels, der i 1869 ledsagede den af Rosenthal bekostede Expedition med „Albert“ til

Spitsbergen og Novaja Selmja, var Chef for den amerikanske Afdelings videnskabelige Afdeling. Den af Kaptain Tyson optagne Del af Besætningen fra „Polaris“ beretter, at Halls Expedition i Oktober 1871 havde naaet op til 82 Gr. 16 N. Br., altsaa til en nordligere Bredegrad, end nogen tidligere Polarexpedition er naaet med Skib.

Spitsbergen og Novaja Selmja, var Chef for den amerikanske Afdelings videnskabelige Afdeling. Den af Kaptain Tyson optagne Del af Besætningen fra „Polaris“ beretter, at Halls Expedition i Oktober 1871 havde naaet op til 82 Gr. 16 N. Br., altsaa til en nordligere Bredegrad, end nogen tidligere Polarexpedition er naaet med Skib.